

holdes i tidligere Love om Statsbaneanlæg, overfor de her omhandlede Anlæg m. v.

Under Forhandlingerne om Lovforslaget var der Enighed om, at de to Broanlæg var meget ønskelige og teknisk tilfredsstillende, men fra flere Sider nærede man store Betænkkeligheder ved under de herskende usikre økonomiske Forhold at gaa til Gennemførelsen af disse store, bekostelige Anlæg. Forslaget mødte derfor en Del Modstand.

I *Folketinget* erklærede saaledes Venstres Ordfører (Tange) paa sit Partis Flertals Vegne, at man vel var villig til at gaa ind i en saglig Forhandling om Anlægene, som man ansaa for store trafikale Forbedringer, men Udførelsen maatte vente, til de økonomiske, finansielle og valutamæssige Forhold maatte have bedret sig. Derimod anbefaledes Lovforslaget som Helhed af N. Neergaard, der i Broanlægene — og navnlig i Anlægget af Storstrømsbroen — saa en stor national Opgave, som dels vilde knytte de forskellige Landsdele nøjere sammen, dels vilde sætte Banerne i Stand til bedre at konkurrere med den svensk-tyske Rute. N. Neergaard ansaa det heller ikke for finansielt uforsvarligt i daarlige Tider at forberede saadanne Anlæg. I øvrigt anbefaledes Lovforslaget af de andre Partiordførere (Bjerring [S.], Drachmann [K. F.] og A. M. Hansen [R. V.]), ligesom flere Medlemmer af forskellige Partier anbefalede navnlig Oddesundbroen. Korsgaard (K. F.) modsatte sig hele Lovforslaget af finansielle Grunde. — *Flertallet i Udvalget* (Udvalget undtagen Venstre) var, hvad den økonomiske Side angaar, af den Overbevisning, at det vilde være fuldt forsvarligt at paabegynde de nævnte Anlæg, der maatte siges i egentligste Forstand at være produktive Foretagender. Flertallet forudsatte dog, at »der ikke skrides til Paabegyndelse af det egentlige Brobygningsarbejde, forinden der haves rimelig Sikkerhed for, at Statens Andel i Udgifterne hertil kan tilvejebringes«. De konservative Medlemmer af Flertallet (Drachmann og Larsen-Badse) fremhævede, at selv om den finansielle Situation maatte opfordre til største Varsomhed, stod man dog her overfor Dispositioner paa langt Sigt, som nu burde fastlægges, og »da Ministeren er gaaet ind paa, at den egentlige Brobygning, der vil kræve de store Summer, . . . ikke vil blive paabegyndt, før Rigsdagens Finansudvalg har givet deres Tilslutning hertil under Hensyn til de da foreliggende finansielle Forholds, mente man ikke at kunne tage Ansvar for en Afvisning af Lovforslaget. — Et *Mindretal* (Elgaard, Tange og Vejen) underkendte ikke Betydningen af Lovforslagets Gennemførelse, men de økonomiske, finansielle og valutamæssige Forhold var — mente man — siden Sagens 1. Behandling forværret og Usikkerheden